

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 6T/9/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1119010142
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Tomík
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2019:1119010142.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

6T/9/2019

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave v konaní pred samosudcom Mgr. Pavlom Tomíkom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.09.2019 rozhodol

t a k t o :

r o z h o d o l :

obžalovaný

P. K. W. U. R. O. , O.. XX.XX.XXXX/XXXX X. V., Z. V. L. XXX,
okres Malacky,

je vinný, že

v lehote najneskôr do dňa 18.06.2018 bez vážneho dôvodu nenastúpil do výkonu trestu odňatia slobody v Ústave na výkon väzby a výkon trestu odňatia slobody v Bratislave napriek skutočnosti, že táto povinnosť mu bola uložená právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T/123/2018 zo dňa 04.06.2018, pričom obžalovaný výzvu na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody prevzal osobne dňa 04.06.2018, avšak aj napriek tejto výzve na výkon trestu odňatia slobody nenastúpil,

t e d a

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom,

č í m s p á c h a l

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

- 2 -

Za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 348 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. m/ Tr. zák. s použitím ust. § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

O d ô v o d n e n i e :

Na hlavnom pojednávaní bolo vykonané dokazovanie výsluchom obžalovaného a oboznámením s listinnými dôkazmi týkajúcimi sa osoby obžalovaného, pričom bol zistený skutkový stav tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný P. K. na hlavnom pojednávaní v zmysle ust. § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a následne na všetky otázky v zmysle ust. § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. por. odpovedal „áno“.

Vzhľadom k uvedenému súd na návrh prokurátora uznesením podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného a súčasne rozhodol, že sa nevykoná dokazovanie v rozsahu, v akom priznal spáchanie skutku a budú vykonané dôkazy len k prípadným výrokom o treste, náhrade škody a ochrannom opatrení.

Z listinných dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní k osobe obžalovaného je treba poukázať na odpis z registra trestov, z ktorého vyplýva, že doposiaľ bol 15-krát súdne trestaný prevažne pre majetkovú trestnú činnosť a na výpis z evidencie priestupkov, z ktorého vyplýva, že obžalovaný bol 1-krát postihnutý za priestupok proti majetku spáchaný formou drobnej krádeže a to blokovou pokutou vo výške 30,- €..

Súd vyhodnotil vykonané dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne tak, ako to má na mysli ust. § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel k záveru, že skutkový stav bol jednoznačne preukázaný na základe vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., ako aj na základe vyššie uvedených listinných dôkazov.

Obžalovaný P. K. ako trestne zodpovedný subjekt tým, že maril výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom, naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a to po stránke objektívnej i subjektívnej.

- 3 -

Obžalovaný Patrik Zeman bol doposiaľ 15-krát súdne trestaný a za priestupok bol doposiaľ 1-krát postihnutý tak, ako je vyššie uvedené.

Pri úvahe o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ust. § 34 Tr. zák., prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie (priamy úmysel), pohnútku (vyhnutie sa, resp. oddialenie

nástupu do výkonu trestu odňatia slobody), priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. (recidíva v páchaní trestnej činnosti) a na osobu páchatela, jeho osobné pomery a možnosti nápravy. Poľahčujúce okolnosti súd u obžalovaného nezistil žiadne, pričom k uvedenému je treba dodať, že síce obžalovaný spáchanie skutku priznal a oľutoval, súd mu túto skutočnosť nepriznal ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., nakoľko vzhľadom na doterajší život obžalovaného mal vážne pochybnosti o úprimnosti oľutovania posudzovaného trestného činu.

Súd pri ukladaní trestu podľa § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. musel zobrať do úvahy aj pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností (0:1), čo znamená, že vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností sa zvyšovala dolná hranica trestnej sadzby o tretinu, čo znamená, že trest mal byť ukladaný v sadzbe od 8 mesiacov do 2 rokov.

Uloženie trestu v trestnej sadzbe, ako je vyššie uvedené, by bolo podľa názoru súdu neprimerane prísne, najmä s poukazom na skutočnosť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., preto s využitím ust. § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. mu ukladal trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby.

V tejto súvislosti je nutné dať do pozornosti stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. Tpj 55/2016, z ktorého okrem iného vyplýva, že ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.

Vzhľadom na tieto skutočnosti súd obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov.

Pre výkon tohto trestu súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku už bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Súd má za to, že takto uložený trest je dostatočný a splní si svoj účel tak, ako to má na mysli ust. § 34 ods. 1 Tr. zák., teda zabezpečí ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu,

- 4 -

aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, pričom súčasne trest vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.